

— obciążenie OHIM kosztami postępowania włącznie z kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BEST BODY NUTRITION” (międzynarodowa rejestracja nr W 982 101 z oznaczeniem Unii Europejskiej) dla towarów należących do klas 25, 28, 29, 30 i 32

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Jörg Reeh

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4020161 „BEST4BODY” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2012 r. — Anatolij Tiernawski przeciwko Radzie

(Sprawa T-163/12)

(2012/C 157/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anatolij Tiernawski (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: C. Rapin et E. Van den Haute, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności pkt 2 w załączniku II do decyzji wykonawczej Rady 2012/171/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi oraz pkt 2 w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania;
- na wypadek, gdyby Sąd rozstrzygnął, że nie ma potrzeby wydawać orzeczenia — obciążenie Rady kosztami postępowania w oparciu o art. 87 § 6 w związku z art. 90 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy oparty na oczywiście błędnym ustaleniu stanu faktycznego w odniesieniu do powodów, jakie doprowadziły do wpisania skarżącego na listę osób objętych sankcjami, wzmiankowanych w aktach Rady.
- 2) Zarzut drugi oparty na niedostatecznym uzasadnieniu zaskarżonych aktów, albowiem przyczyny wskazane w tych aktach nie są w żaden sposób pomocne do zrozumienia konieczności dokonania takiego wpisu.
- 3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu decyzji 2010/639/WPZiB oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2006 w brzmieniu po nowelizacji, jak również zasady zakazu dyskryminacji w ten sposób, że — po pierwsze — zakres zastosowania tych aktów został rozciągnięty na przedsiębiorcę bez wskazania działań w zakresie wsparcia reżimu prezydenta Łukaszenki, które mogłyby mu zostać przypisane oraz — po drugie — że inni przedsiębiorcy, których Rada uznała również za zbliżonych do władzy białoruskiej, nie zostali — w odróżnieniu od skarżącego — wpisani na europejskie listy osób i podmiotów objętych sankcjami.